

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla dr. Kovács Csaba ügyvéd (címe) által képviselt felperes neve(felperes címe) felperesnek, dr. Molnár Emőke ügyvéd (címe) által képviselt alperes neve (alperes címe) alperes ellen, személyhez fűződő jog megsértése miatt indított perében, a ... Bíróság 2008. február 20. napján meghozott, 15.G.40.046/2007/18. számú ítélete ellen a felperes részéről 19. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán, meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 120.000 (százhúszezer) forint másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s:

A felperes végleges keresetében 38.018.000 forint kár megfizetésére kérte kötelezni az alperest arra hivatkozással, hogy megsértette a magántitokhoz illetve az üzleti titokhoz fűződő személyiségi jogát azzal, hogy a helyi választási iroda megkeresését teljesítve, személyéről tájékoztatást adott, amely következtében anyagi hátrány érte.

Az alperes a kereset elutasítását kérte, álláspontja szerint jogszerűen járt el, amikor a választási bizottságnak felvilágosítást adott egy sérelmezett hirdetés megrendelőjéről, egyben viszonykeresetet terjesztett elő, a felperes által ki nem fizetett hirdetési szolgáltatási díj és járulékai iránt.

Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét elutasította és kötelezte, hogy fizessen meg az alperesnek 15 napon belül 3.194.286 forintot és annak járulékait, valamint

800.000 forint + 160.000 forint áfa ügyvédi munkadíjat és 192.000 forint egyéb költséget.

Az ezt meghaladó keresetet elutasította.

Az ítélet indokolásában a Ptk. 389. §-ára hivatkozással rögzítette, hogy a felek között vállalkozási szerződés jött létre, amelynek során az alperes feladata volt a hirdetések megjelentetése, míg a felperes kötelezettsége a díj fizetésére korlátozódott. Az alperes nem vitatottan a szerződés szerint teljesítette kötelezettségét, így a 3.194.286 forintos díj megilleti, a viszonykeresetben foglaltaknak megfelelően.

A bizonyítási eljárás során ezen túl azt kellett tisztázni, hogy az alperes tanúsított-e olyan jogsértő magatartást, amellyel okozati összefüggésben a felperest kár érte.

E körben az elsőfokú bíróság utalt a választási eljárásról szóló 1997. évi C. törvény 3. §-ára, a 6. §-ban és a 29/A. §-ban foglaltakra, valamint hivatkozott a 35. § (1) és a 38. § (1) bekezdésére is. Kifejtette, hogy az állami feladatok körébe tartozik a választási bizottságok üléseinek, munkájának előkészítésében, valamint annak lebonyolításában való közreműködés.

A tanúként meghallgatott ..., a helyi választási iroda képviselője is azt erősítette meg, hogy az iroda készíti elő a választási kifogások érdemi elbírálását, így a bizottság elnökének felhatalmazása alapján került sor a kifogásolt hirdetést megrendelő személyének megismerése végett az alperesi megkeresésre.

Az adatot a bizottság elnökének az egyéb dokumentumokkal együtt megküldték, a sürgősségtelenné vált iratokat pedig megsemmisítették.

A helyi választási bizottság törvényben rögzített feladatköre alapján az alperes megalapozottan jutott arra a következtetésre, hogy az iroda olyan állami szervezet, amely jogosult a választási kifogás elbírálása iránti eljárás során adatot kérni.

Az alperes tehát a választási törvény rendelkezései szerint járt el, arra pedig nincsen hatásköre, hogy a helyi választási iroda felhatalmazását ellenőrizze. Az alperesi eljárásnak egyébként sem volt perdöntő jelentősége, mert nem az ő közreműködése révén jutott illetéktelen személyekhez a felperesre vonatkozó adat, és nem ezzel okozati összefüggésben keletkezett kára. Az elsőfokú bíróság szerint sürgősségtelen volt annak tisztázása, hogy a tanú ténylegesen kapott-e felhatalmazást a választási iroda elnökétől az adat kikérésére.

A lefolytatott bizonyítási eljárás alapján megállapította, hogy az alperes magatartása nem valósította meg a Ptk. 81. § (1) bekezdése szerinti törvényi tényállást és azt, hogy a későbbiekben az iroda vagy a bizottság milyen módon kezelte az adatot illetve, hogy ennek folytán az hogyan került nyilvánosságra, az az alperes terhére nem róható.

Mindezek alapján a felperes keresetét elutasította és marasztalta a felperes által elismert összegű hirdetési díj megfizetésével késedelmi kamatokkal együtt.

Az előzetes végrehajthatóságot a Pp. 231. § d.) pontjára hivatkozással nem állapította meg amiatt, hogy a viszonykeresetet meghaladó mértékű felperesi követelés vonatkozásában még nem került sor a jogerős elbírálásra.

A perköltség viseléséről a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján határozott.

Az ítélet ellen a felperes élt fellebbezéssel, amelyben elsődlegesen az ítélet hatályon kívül helyezését, másodlagosan annak megváltoztatását kérte, és a keresetet Pp. 147. § (1) bekezdésének b.) pontja alapján leszállította, így 12.570.931 forint és járulékai megfizetésére kérte kötelezni az alperest.

A Pp. 13. §-ára hivatkozással lényeges eljárási szabálysértésre utalt, mert megítélése szerint az elsőfokú bíró az ügyben nem járhatott volna el, tekintettel arra, hogy az 1990-es évek közepén jogviszonyban állt a ... önkormányzattal és közvetlen kapcsolata, ismerettsége lehetett a választási iroda tagjaival, továbbá azonos utcában, néhány háznyi távolságra lakik a jelenlegi polgármestertől, akivel egyébként is igen jó a viszonya, ezen kívül a meghallgatott tanút is jól ismeri. Kitért arra, hogy az eljáró bíró házastársa, képviselőjelölt és politikus, az ... színeiben indult a választásokon. 2004. óta a ... vezérigazgatója illetve vezető tisztségviselője, továbbá a ... irodavezetője. 2006. decemberében az önkormányzat pénzjutalomban is részesítette, ezért jogaira és kötelezettségeire az önkormányzat döntése személyi és anyagi hatással bír. Politikai szereplését is közvetlenül érintette a kampány, arra a választási iroda és a választási bizottság eljárása hatással volt, ezért fontos annak eldöntése, hogy az eljárás törvénysértő volt-e vagy sem.

A felperes arra is hivatkozott, hogy perbeli jogait nem tudta gyakorolni, a lényeges körülmények tisztázatlanok maradtak, és emiatt a fellebbezéséhez csatolta a választási eredményekre vonatkozó iratot, az ... iroda közleményét, a ... cégkivonatát, és felsorolta a ... munkatársait, illetve azt, hogy kik részesültek pénzjutalomban az önkormányzattól.

Álláspontja szerint fennáll a Pp. 213. § (1) bekezdésében írt feltétel, miszerint az eljárásban, az ítélet meghozatalában mindezekre tekintettel olyan bíró vett részt, akivel szemben kizárási ok áll fenn.

Ezen túl ismertette a Pp. 252. § (2) bekezdését, valamint a Pp. 164. § (2) bekezdését és a tényállás felderítetlenségén kívül sérelmezte azt is, hogy a kereset kiterjesztés lehetőségére nem figyelmeztette az elsőfokú bíróság, és az alperesi képviseleti jogosultság igazolása is tisztázatlan maradt. Mindezek vonatkozásában a polgári peres eljárás rendelkezéseire, bírósági határozatokra utalt és egyben ismertette is azokat.

Kiemelte, hogy a 2008. február 20-án, a tárgyaláson előterjesztett viszontkereset sem felel meg a Pp. szabályainak, mert az külzet nélkül került benyújtásra, és az abban foglaltakkal szembeni védekezésére nem állt megfelelő idő a rendelkezésére, mivel azt a tárgyalás berekesztése előtt, a tárgyaláson közvetlenül kézbesítette részére az elsőfokú bíróság, ezáltal a perindításhoz szükséges joghatások sem álltak be.

Álláspontja szerint a viszontkereset jogi lehetősége sem állt fenn, mert a hirdetési díj összegét a kereset nem tartalmazta.

A ...nak a hirdetési kódexe pedig tévesen került bizonyítékként elfogadásra, mert az 2002. évi hatályú.

Az ítéletben foglaltakkal szemben állította, hogy a felperesre vonatkozó információk közvetlenül az alperes közreműködése útján kerültek nyilvánosságra, ezáltal

megvalósult a Ptk. 81. §-ában írt jogsértés, ami a társadalmi megítélését rendkívül negatívan befolyásolta, és futballklubjának támogatása is megvonásra került, továbbá üzletrészét is áron alul kellett eladnia. Gazdasági helyzete megnehezült, ügyvezetőként személye nemkívánatossá vált.

Tényként rögzítette, hogy a kézzel írt megkeresés az alpereshez nem a választási irodától érkezett, annak szövege részben olvashatatlan és köztudomásúan eltér attól a formától, amit az állami szervek használnak.

Tévesnek tartotta az 1997. évi C. törvény 3. § a.) pontjára történő hivatkozást is, mert a jogszabály a választási bizottságról nem pedig a választási irodáról illetve annak jogköréről rendelkezik.

Előadta, hogy keresetében egy kézzel írt magánlevél alapján történő kiadást sérelmezett, amelynek során az alperes személyes adatot, üzleti titkot sértett és ezzel okozati összefüggésben keletkezett a kára.

Az alperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú ítélet helybenhagyására irányult.

A felperes fellebbezése nem alapos.

Mivel a felperes fellebbezésében kifogásolta a ... Bíróságnak az ügyben eljáró bíró kizárását megtagadó, Pk. 20836/2008/2. számú végzését, elsődlegesen a Fővárosi Ítéltáblának abban kellett állást foglalnia, hogy az első fokon eljáró bíró kizárására vonatkozó felperesi kérelem megalapozott-e.

A Pp. 13. § (1) bekezdésének a-c. pontja rendelkezik az abszolút kizárási okokról.

Ezen kizárási okok jelen ügyben eljáró bíróval szemben és házastársa vonatkozásában sem állnak fenn több okból.

Egyrészt nem peres felek, nem a féllel együtt jogosított vagy kötelezett személyek, a per tárgyára nézve követelésük nem áll fenn, és az ügy érdemi eldöntése jogaikra, kötelezettségeikre nem hat ki. Másrészt ezen személyek vonatkozásában képviseleti jogosultsággal sem rendelkeznek.

A Pp. 13. § (1) bekezdésének e.) pontja alapján az eljáró bíró elfogultsága is alapot ad a kizáráshoz.

Jelen perben a ... önkormányzat nem peres fél, így az eljáró bírónak, illetve házastársának munkaviszonya, illetve egyéb kapcsolata az önkormányzattal, a polgármesterrel, az önkormányzati érdekeltségű gazdasági társaságokkal az elfogultság megállapíthatósága szempontjából nem bír relevanciával, a panasz megalapozottságát nem támasztja alá, ezért a másodfokú bíróság sem találta alaposnak a felperes Pp. 13. §-ára alapított kérelmét.

A Fővárosi Ítéltábla álláspontja szerint az elsőfokú eljárásban nem merült fel olyan eljárási szabálysértés, amely az elsőfokú ítélet érdemi felülvizsgálatát kizárhatná.

Az ügy érdemét tekintve a Fővárosi Ítéltábla megítélése szerint az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg és a rendelkezésre álló bizonyítékok helytálló értelmezésével érdemben is helyes döntést hozott.

A fellebbezésben foglaltak alapján a Fővárosi Ítéltábla azt emeli ki, hogy a viszontkereset vonatkozásában a felperes nem vitatta az alperes követelését, csak azt emelte ki, hogy a keresetében megjelölt kártérítési összegből a hirdetési díj összegét levonta, azt a kereseti kérelmében nem érvényesítette, így viszontkeresetként a Ptk. 389. §-a szerinti vállalkozási díj az alperes részéről nem volt érvényesíthető.

Az elsőfokú bíróság tehát helyesen járt el, amikor a felperes elismerésére tekintettel további vizsgálódás nélkül döntött a viszontkereset kérdésében.

A felperes által hivatkozott, a Ptk. 81. §-a alapján azt kellett vizsgálni, hogy a tudta és beleegyezése nélkül, szóbeli megkeresés alapján nyilvánosságra kerültek-e hirdetési megrendelése. Az alperes állította, hogy a felperes adatait nem hozta nyilvánosságra, azokat hatósági megkeresésre jogszerűen közölte.

A Ptk. 81. § (1) bekezdése értelmében a személyhez fűződő jogokat sért, aki üzleti titok birtokába jut és azt jogosulatlanul nyilvánosságra hozza vagy azzal egyéb módon visszaél.

Titoknak minősülnek azok a tények, adatok, következtetések, amelyek elleplezéséhez valamilyen érdek fűződik.

Az 1997. évi C. törvény választási eljárás alapelveiről szóló rendelkezései, a 29/A. §-a szerint a választási bizottság köteles a döntéshozatalhoz szükséges tényállást megállapítani és a választási bizottság eljárásában minden olyan bizonyíték (különösen az irat, a kérelmező, a tanú nyilatkozata, stb.) felhasználható, amely alkalmas a tényállás megállapításának megkönnyítésére.

A választási bizottság a bizonyítékokat egyenként és összességükben értékeli és ezen alapuló meggyőződése szerint állapítja meg a tényállást.

A törvény 35. § (1) bekezdése szerint a választási irodák a választások előkészítésével, szervezésével, lebonyolításával a választópolgárok, a jelöltek és a jelölőszervezetek párt semleges tájékoztatásával, választási adatkezeléssel, a technikai feltételek megteremtésével, a törvényes feltételek meglétének és a szakmai szabályok betartásának ellenőrzésével összefüggő állami feladatot ellátó szervek.

A 38. § (1) bekezdése rögzíti a választási iroda feladatait, többek között azt, hogy működteti a választások információs rendszereit.

Ennek megfelelően az alperes a választási iroda megkeresésére, a döntés meghozatalához szükséges politikai hirdetés tartalmával összefüggésben kért adatok kiadása, ezen adatoknak a választási bizottság részéről történő közlése a jogsértés megállapítására nem adott alapot.

A rendelkezésre álló adatok alapján csak az volt megállapítható, hogy az alperes a választási iroda részére a megkeresésnek megfelelően szolgáltatott adatot a sérelmezett választási hirdetés megrendeléről.

Azt azonban, hogy ezt meghaladó nyilvánosságra kerülés az alperes magatartására lenne visszavezethető, a felperes a peres eljárás során nem igazolta,

bizonyítékokkal nem támasztotta alá, így a jogosulatlan adatközlés, az adat nyilvánosságra hozatala az alperes terhére nem róható.

A per eldöntése szempontjából - a kereseti kérelemhez kötöttség elve alapján - nem annak volt jelentősége, hogy a választási iroda jogosult volt-e az adatok kikérésére, hanem annak, hogy az adatokat ki hozta nyilvánosságra, e körben a felperes adatainak nyilvánosságra kerülésében, azzal történő visszaélésben az alperest terheli-e felelősség. Mivel a felperes a Pp. 81. § szerinti alperesi jogsértést nem tudta bizonyítani, az elsőfokú bíróság jogszerűen járt el, amikor az alperessel szemben előterjesztett keresetét elutasította.

Mindezek alapján a Fővárosi Ítéltábla a Pp. 253. § (2) bekezdése valamint a Pp. 254. § (3) bekezdése szerint az elsőfokú bíróság ítéletét - annak helyes indokaira utalással - helybenhagyta.

A másodfokú bíróság a fellebbezési eljárásban felmerült költségekről a Pp. 239. §-án keresztül is érvényesülő, Pp. 78. § (1) bekezdése alapján határozott, figyelemmel a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (5)-(6) bekezdésében és a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdésében foglaltakra is.

Budapest, 2008. szeptember 11.

Kizmanné dr. Oszkó Marianne s. k.
a tanács elnöke

. Győriné dr. Maurer Amália s. k.
előadó bíró

Böszörményiné dr. Kovács Katalin s. k.
bíró

A kiadmány hitelül:
tisztviselő